

ἀναπαιστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον εἰς δισύλλαβον

ANON. HARL. 20. 21 sq. μονόμετρον (*scil.* ἀναπαιστικόν) ὑπερκατάληκτον εἰς δισύλλαβον (Pind. *Ol.* 9. 1)

τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος.

SCHOL. VET. in Pind. *Ol.* 9 (p. 8. 7 sq. Tessier) τὸ α΄ ἀναπαιστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον.

SCHOL. REC. in Pind. *Ol.* 9 (p. 310. 7 sq. Abel) τὸ α΄ ἀναπαιστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον εἰς δισύλλαβον.

SCHOL. VET. in Pind. *Nem.* 10 (p. 27. 1 sq. Tessier) τὸ α΄ ἀναπαιστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον <εἰς> δισύλλαβον.

SCHOL. in Aesch. *Pers.* 858 (p. 64. 11 sqq. Massa Positano) † τὸ β΄ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος τρίτου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ διιάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον· τὸ ἀπὸ δ' ἂν εἶη καὶ ἀναπαιστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον εἰς δισύλλαβον. [M.E.]